



William
Trundle
se afla
și el pe
LISTA

OBRAZNICILOR!



Capitolul patru

REGULI ÎNCĂLCATE

Stai așa! Hai să ne întoarcem o nanosecundă. William Trundle, așa cum poate își amintesc unii dintre voi, e cel mai bun, mai blând și mai curajos copil de pe planetă. El și Crăciunozaurul sunt ca untul de arahide și țelina: la prima vedere par complet opuși, dar fac împreună o echipă nemai-pomenită și, datorită aventurilor lor de Crăciun, William e aproape la fel de faimos la Polul Nord ca Moș Crăciun –

băiatul care a salvat Crăciunul...

DE DOUĂ ORI !



William Trundle n-ar fi făcut în niciun caz vreo obrăznicie, nu?

— Nu poate fi adevărat, a șoptit agitat Moșul pe întuneric. Este... este... imposibil. Micuțul Willypoos n-ar face niciodată, niciodată, niciodată ceva îndeajuns de rău încât să ajungă pe Lista Obraznicilor.

Crăciunozaurul se plimba frenetic încolo și-ncoace pe întuneric, zgâriind cu ghearele podeaua din lemn vechi de pin. Moș Crăciun avea dreptate: William era cel mai bun prieten al Crăciunozaurului și n-ar fi făcut niciodată, niciodată, niciodată un lucru suficient de rău încât să ajungă pe Lista Obraznicilor. Probabil că se întâmplase ceva absolut îngrozitor. Poate că William avea neazuri!

În timp ce dinozaurul își făcea griji, Moșul a pocnit de câteva ori din degete și a stârnit o nouă scânteie de praf de stele, ca să reaprindă lumânarea.

Când flacăra a început să ardă și umbra lui William a apărut din nou, Crăciunozaurul și-a înclinat coama din sloiuri decolorate de gheață astfel încât să capteze lumina ca o prismă, să trimită crâmpie de raze colorate ca niște curcubeie prin toată încăperea și să stingă umbra lui William.



— Mă tem că va fi nevoie de mai mult decât o rază de lumină ca să scoți pe cineva de pe Lista Obraznicilor, a zis Moș Crăciun cu glasul plin de amărăciune.

Crăciunozaurul a pufnit hotărât și a mârâit în direcția registrului.

— **NU POT!**

**N-am voie
să mă amestec!**

a zis Moș Crăciun, care-l înțelegea pe Crăciunozaur la fel de ușor cum descifra umbrele aruncate de lumânare.

— Nu vreau să-l văd pe prietenul nostru pe Lista Obraznicilor, după cum nici tu nu vrei. De fapt, eu le-aș duce daruri tuturor celor de pe Lista Obraznicilor, dacă aș putea, dar regulile sunt reguli, iar copiii care se poartă urât *se trec singuri* pe această listă. Nu pot să cobor pe coș și să împrăștii



TOM FLETCHER

daruri la întâmplare. Nu sunt Iepurașul de Paște!
Eu am depus un jurământ!

A făcut semn din cap spre o plachetă înrămată
de pe perete pe care scria:

JURĂMÂNTUL CRĂCIUNULUI

*Eu, Moș Crăciun, jur solemn
să împart în fiecare zi de Ajun
Jucării, cadouri și cai de lemn
fetelor, băieților și celor cu gând bun.*

*Dar numai dacă au fost cuminți
tot timpul anului care a trecut.*

*Nu primește nimic
cine i-a supărat pe părinți;
așa plătesc copiii care au greșit mult.*

N-o să încerc să schimb datina.

Nu mă voi amesteca.

*Doar voi verifica lista
și într-o anumită noapte din an
daruri voi da.*



Crăciunozaurul s-a uitat concentrat la Lista Obraznicilor, sperând cu disperare să-i răsară în minte o soluție care să-l salveze pe William și dorindu-și să se fi aflat creierul de dinozaur cu milioane de ani mai sus pe lanțul evoluției.

Avea senzația ciudată că și Moș Crăciun se gândea la același lucru – nu numai pentru că-l iubea pe William la fel de mult cât îl iubea Crăciunozaurul, dar și pentru că avea o listă atât de lungă și de grea. Pentru a echilibra balanța până în Ajunul Crăciunului, ar fi trebuit făcute o mulțime de fapte bune! Numai că în loc să se uite la Lista Obraznicilor, ochii înțelepți ai lui Moș Crăciun păreau să se concentreze asupra Crăciunozaurului. Iar dinozaurul observă fără să vrea pe chipul bătrânului strălucirea copilărească apărută acolo de fiecare dată când Moșul pune ceva la cale.

— Nu. Nu pot face absolut nimic. E fără scăpare. *Sărăcutul* de William și toți ceilalți copii de pe Lista Obraznicilor vor rămâne pur și simplu fără niciun dar! Nu putem decât să sperăm că balanța nu se va dezechilibra și mai tare până când voi verifica din nou Lista în *Ajunul Crăciunului!* a murgit Moșul și a ridicat nemulțumit brațele în aer.

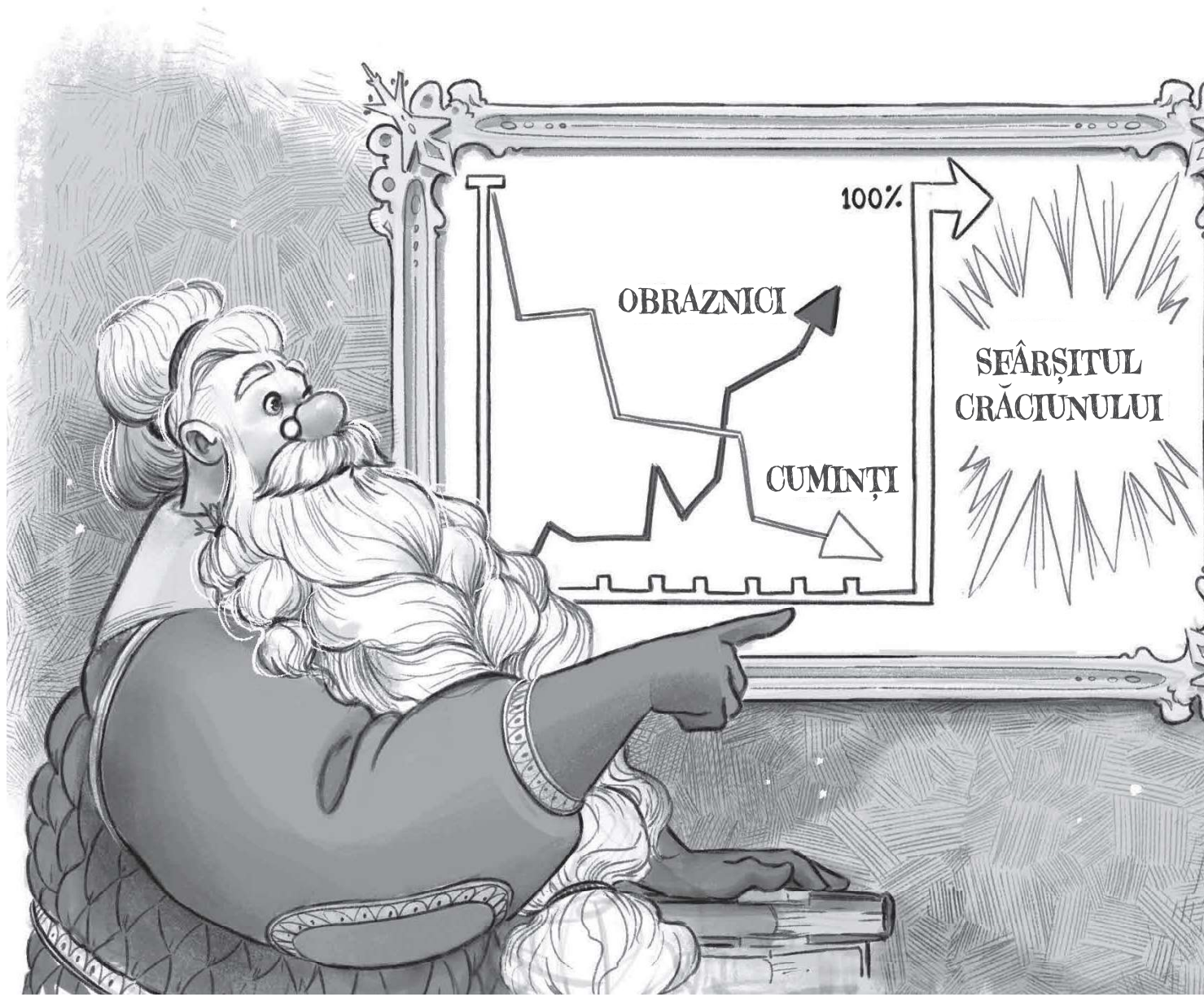
Crăciunozaurului nu-i venea să-și creadă urechilor (care nu erau chiar urechi, ci niște găuri



TOM FLETCHER

mici ascunse sub țurțuri). Oare Moș Crăciun chiar îl abandona pe William fără să clipească?

— Lista Obraznicilor se lungeste în fiecare an. Dacă o ținem tot așa, în cinci ani toți copiii vor fi sută la sută obraznici.



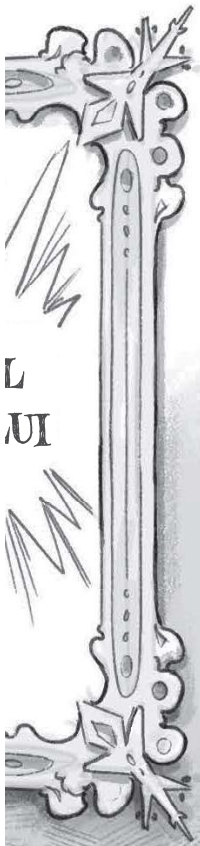
S-a zis cu **Lista Cumintților.**

S-a zis cu **Crăciunul.**

S-a zis cu... **MINE!**

a spus Moș Crăciun și s-a încruntat amărât, arătând spre un grafic de pe perete care indica neliștitoarea direcție ascendentă a numelor tot mai numeroase de pe Lista Obraznicilor.

— N-are niciun rost să stăm și să ne scărpinăm în fund, căutând un mod de a face ceva imposibil, a zis Moșul rar, de parcă voia să-i lase timp Crăciunozaurului să audă ce voia să spună cu adevărat.



L
VI

